

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 18. Continuata hujus relationis lectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

„quo Rex scripserat ac præceperat, in-
 „scribendam esse a nobis eam ipsam
 „Constitutionem; quo quidem Mandato
 „Eminentissimus Archiepiscopus sub
 „pœna suspensionis ipso factò incurren-
 „dæ, vetabat, ne ullus jurisdictionis
 „actus circa Constitutionem, se non
 „consentiente, exerceretur.,

Sæc. XVIII.
 A. C 1729.

„Hæsimus primo attoniti; hinc ex
 „nostris nonnulli a ferendo in his Co-
 „mitiis suffragio abstinere. Nihilo-
 „minus D. le Rouge Syndicus attendens
 „dictum Eminentissimi Card. Noailii
 „Mandatum ad Facultatem non perti-
 „nere, sui officii esse duxit, rem Con-
 „stitutionis ad votum Regis esse Fa-
 „cultati proponendam & deliberationi
 „Magistrorum Præsidi Venerando D.
 „Decano tunc Francisco Huart per-
 „mittendam.,

§. XVIII.

Continuata hujus relationis lectio.

Cum autem eadem die deliberatio ab-
 solvi haud posset, postera die habitis
 comitiis Syndicus exposuit, se denuo
 regias recepisse literas, quibus Rex
 significaret, sibi renuntiatum fuisse,
 nonnullos ex Magistris occasione docu-
 menti a Cardinale Noaillo editi moras
 inchoatæ deliberationi injicere voluisse,
 velle autem Regem, ac jubere, ut sine
 mora

Sæc. XVIII.
A. C. 1729.

mora hoc negotium absolveretur. Perlectis hisce literis die quinta Martii finita deliberatione relatio fuit continuata, his verbis: „Die quinta Martii Conscriptores Duquenne, de la Rue, & Hydeux accurrate collatis ac numeratis ad fidem *Plumitivi*, ut vocant, „Magistrorum suffragiis, compererunt „centum & viginti octo Magistros dixisse sententiam; ex illis sexaginta „& octo adhæsisse sententiæ D. Humbelot pro acceptanda summa cum reverentia Constitutione *Unigenitus*; „sexdecim cum D. Legero censuisse eam „inscribendam esse in Commentariis „S. Facultatis; tredecim vero cum „D. Lamberto, *obtemperandum Regi & non deliberandum*, cæteris in partes diversas abeuntibus. „

„Unum hic obiter observabimus, „falso prorsus jactitatum, vicisse sententiam DD. Legeri & Lamberti. „Non ita est profecto; prævaluit ex „fide ipsius *Plumitivi*, longe majore suffragiorum numero sententia D. Humbeloti. „

„Quamquam, si rem inspiciamus „propius, D. D. Legerus & Lambertus in „unam & eandem confluunt sententiam cum D. Humbeloto. Ad quid „enim inscribendam censuit D. Legerus „Constitutionem, nisi ad seriam ipsius „ob-

„observationem : Quomodo vero & Sæc. XVIII.
 „quo sensu D. Lambert dixit, *Regi ob-* A. C. 1729.
 „*temperandum, & non deliberandum,*
 „nisi ad mentem & votum Regis ob-
 „sequendo Constitutioni? Rem vel ipse
 „palam confessus est D. Lambert. Ut
 „quid enim Anno 1715. in Comitibus
 „die 5. Decembris, veniam petiit a
 „S. Facultate, nisi propterea quod,
 „ubi de accipienda Constitutione age-
 „batur, ea verba usurpasset, (ut ipse
 „confitebatur) quæ obsequio dato
 „Bullæ Pontificis nimium favebant? „
 „Verum, cum Anno 1714. non-
 „nihil discordiæ subortum fuisset inter
 „D. D. Conscriptores circa tenorem
 „verborum, quibus a V. D. Decano
 „Conclusio pronuntianda foret, roga-
 „tus a nonnullis est D. Legerus, ut ad
 „mensam Conscriptorum & scribæ ac-
 „cederet ac declararet, quibus verbis
 „Conclusionem crederet exprimendam
 „& pronuntiandam. His usus est pa-
 „lam & publice: *Censet S. Facultas,*
 „*Constitutionem esse suscipiendam cum sum-*
 „*ma reverentia, & in Commentariis S. Fa-*
 „*cultatis unacum duabus literis Regis in-*
 „*scribendam, ita reipsa pronuntiatam a*
 „se fuisse verbo ac scripto non semel
 „testatus est V. D. Huart Decanus
 „Comitiorum Præses.

Hist. Eccles. Tom. LXXIII. E „Non

Sæc. XVIII.

A. C. 1729

„Non dissimulamus unum aut al-
 „terum ex nostris inter deliberandum,
 „Constitutioni suffragatos non fuisse;
 „quod ad suffragiorum libertatem deno-
 „tandam, qua fruebantur Magistri de-
 „liberantes, hic observatum volumus.
 „Observamus & istud, Conscriptores,
 „quos malevoli nonnulli, discordes
 „fuisse voluissent, rixis omnibus posi-
 „tis, tandem ad concordiam remeasse,
 „ita testante ac significante scripto pu-
 „blico Domino de la Rue Conscripto-
 „re, non dissidente tunc temporis
 „D. Duquesne, imo paribus votis con-
 „spirante altero itidem Conscriptore
 „D. Hideux, qui palam & publice con-
 „testatus fuerat, revocare se & in it-
 „ritum mittere approbationem, quam
 „olim dederat Libro *Reflexionum Mo-
 „ralium*, quem idcirco a se improbari
 „ac rejici declaravit; non tantum quod
 „a Clemente XI. summo Pontifice, &
 „a Cardinali Noaillio improbatus fuis-
 „set ac rejectus, sed etiam & a sacra
 „Facultate.

„Hac ipsa die quinta, indicta sunt
 „Comitia extraordinaria ad diem de-
 „cimam Martii, quæ quidem non *fur-*
 „*tim.* & clanculum, sicut latere amant,
 „qui male faciunt, sed palam & pu-
 „blice. patentibus foribus, & in aper-
 „tissima luce celebrata sunt. In Co-
 „mitiis

„mitiis lecta & confirmata est, ne uno Sæc. XVIII.
 „quidem ex Magistris, quod sedulo A. C. 1729.
 „notandum, refragante, Conclusio,
 „quæ eo ipso juxta leges vestras, ve-
 „strosque mores, in rem judicatam
 „abiit, & cui refragari nefas deinceps
 „fuit. Etenim quanta, quæso ordinis
 „publici perturbatio foret ac confusio,
 „nihil fixum ac certum in civili so-
 „cietate haberemus, semper in incerto
 „suspensi hæreremus, si leges semper
 „cadere & recedere necesse foret?
 „Quam misera inde foret mortalium
 „conditio !,

„ Profecto si de tali Conclusionem ex-
 „postulandi locus fuisset, hic erat ex-
 „postulandi ac conquerendi locus ido-
 „neus: vel intentanda inscriptio falsi,
 „quæ via juris aperta erat; vel in-
 „sanda Conscriptorum in numerandis
 „suffragiis, vel V. D. Decani fides in
 „Conclusionem recitanda. Vestram fi-
 „dem, PP. SS. hic appellamus, si qui-
 „dem tale tunc temporis objecerint
 „adversarii? siluerunt, obmutuerunt.
 „Attamen qua conscientia silere illi po-
 „tuerunt, si falsum putassent Decretum,
 „si Constitutio fidem Evangelii, do-
 „ctrinæ Moralis integritatem, discipli-
 „nam Sacramentorum, amorem Dei,
 „& alia hujusmodi Religionis Chri-
 „stianæ, (sicuti postea clamitarunt ali-
 „qui,

Sæc. XVIII. „ qui, & etiamnum clamitant) capita
 A. C. 1729. „ & fundamenta subverteret. Silue-
 „ runt tamen illi & silentio satis super-
 „ que declararunt, se mox lectæ Con-
 „ clusioni assensisse. „

„ Sed ecce tandem accidit adhuc
 „ aliquid longe majoris momenti, quod
 „ certam & splendidam, si quæ unquam
 „ fuit, decreti vestri confirmationem
 „ suppeditat. Die decima quarta Martii sex
 „ a vobis selecti Seniores Magistri, qui-
 „ bus se adjunxerunt alii plures, inter
 „ quos, obiter observamus, adfuere
 „ DD. Chaudiere & Duquesne, Decre-
 „ tum vestrum Regiæ Majestati obtu-
 „ lere, tamquam publicum & solemne
 „ vestræ in Sedem Apostolicam & in
 „ Regiam voluntatem reverentiæ &
 „ obedientiæ monumentum. „

„ Quanto cum Religionis ac grati-
 „ tationis sensu Rex optimus Decretum
 „ vestrum acceptum habuerit, quanta
 „ cum benevolentia ac propensa in fa-
 „ crum ordinem vestrum universum,
 „ & singulos Magistros voluntate Re-
 „ giam suam protectionem, & auctori-
 „ tatem pollicitus fuerit, nemo nostrum
 „ ignorat. Addidit Rex augustissimus
 „ sperare se nec dubitare, quin Decre-
 „ tum vestrum typis mandari ac publici
 „ juris fieri quantocius curaretis. cum
 „ æquum sit, dixit, ea quæ sunt optima,
 „ latif-

latissime diffundi. Regiæ voluntati ob-
 sequendum proculdubio duxit Syn-
 dicus, non sine tamen aliqua pru-
 denti cautione, ne sibi aliquid præci-
 pitanter arrogasse videretur; Co-
 mitem de Pontchartrain Syndicus
 consuluit. Re cum Principe commu-
 nicata, rescripsit idem D. Pontchar-
 train, Regem velle, ut quantocius da-
 retur opera, ut publici juris fieret ac
 magistris distribueretur conclusio lata
 die quinta Martii, & confirmata die
 decima, quæ Regio jussu jam typis
 mandata fuerat. „

„Obstreperere nihilominus ausi sunt
 „inquieti octo vel decem Magistri con-
 „querentes Decretum inconsulta Facul-
 „tate fuisse mandatum typis, quod
 „tamen editum fuerat ipso jubente
 „Rege, atque postulantes (quasi res
 „nondum esset confecta) ut iterum
 „ac de novo numerarentur, expende-
 „rentur suffragia Magistrorum, qui in
 „Comitiis Martii præcedentis suam
 „dixerant sententiam. Audaciam non
 „tulit Rex Christianissimus, atque sex
 „e Magistris, in pœnam tumultus, a
 „Comitiis sacræ Facultatis excludi
 „iussit, datis ad sacram Facultatem Li-
 „teris die decima Aprilis, lectis in
 „Comitiis, quæ habita sunt die decima
 „septima ejusdem mensis & Anni 1714.

E 3

„Vio-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1729.

Sæc. XVIII. „Violatam idcirco obtenderunt illi
 A. C. 1729. „Facultatis libertatem. Quasi vero ad
 „servandam libertatem necessesoret licen-
 „tiam ad quodlibet audendum laxari?
 „Conscientiam vestram jam inter-
 „rogamus, sapientissimi Patres. Erit-
 „ne adhuc aliquis in S. Facultatem tam
 „injurius aut in Regiam Majestatem
 „tam iniquus, qui affirmare audeat
 „Decretum latum die 5. & die decima
 „Martii confirmatum & solemniter pom-
 „pa Regi die 14. oblatum, & ab
 „ejus Majestate acceptum cum lau-
 „de vestra, nihilominus falsum ac
 „spurium esse? Certe si falsum esset,
 „quod aures abhorrent, ergo irriso-
 „res & illusores Regiæ Majestatis fuere,
 „qui nomine vestro ipsi falsum pro vero
 „decretum obtruserunt. Nonne hoc
 „ipsum fuisset Regiæ Majestati in suo
 „solio sedenti proterve illudere? labem
 „hanc & ignominiam quantocius ab-
 „stergatis.,

„An eo misere effugient, ut dicant,
 „quod cum pronuntiatum duntaxat
 „fuerit (ut falso putant) inscribendam
 „esse Constitutionem, illam idcirco
 „haberi non debere, ac si vim legis
 „obtinuerit in sacra Facultate; verum
 „in turpem ac crassam hallucinationem
 „incidunt. Neque enim tantum jussit
 „Rex inscribendam Constitutionem, sed
 „etiam

„etiam ut nihil doceretur, traderetur Sæc. XVIII.
 „& proponeretur, quod dictæ Bullæ ad A. C. 1729.
 „versari posset, atque uno verbo eo-
 „dem modo, iisdemque cautionibus
 „servaretur, ac ipsa Constitutio Vi-
 „neam Domini Sabaoth Anno 1705. in-
 „scripta in vestris Commentariis. „
 „Concludimus ergo, quod, etsi Col-
 „legæ nostri dissidentes istud conseque-
 „rentur, quod tamen pernegamus, Con-
 „clusionem sacræ Facultatis hoc unum
 „ferre, nempe inscribendam esse consti-
 „tutionem, operam adhuc suam perderent,
 „& in ipsamet Constitutionis inscriptione
 „approbationem ejus, velint nolint
 „authenticam agnoscerent, sicque Con-
 „stitutionem a sacra Facultate tunc
 „temporis receptam bona fide fate-
 „rentur. „

§. XIX.

*Secunda & tertia hujus relationis
pars.*

Altera die Syndicus reliquas hujus re-
 lationis partes prælegit, his ver-
 bis conceptas :

„Dolentes nunc aggredimur secun-
 „dam Relationis nostræ partem. In
 „ea enim multa occurrunt, quæ æter-
 „no fuissent sepelienda silentio. „